

قطرات سرشک زیباتر از دُر که بر گونه‌های شیعیان و محبین ائمه معصومین جاری می‌گردد آثار، دل‌بستگی و محبت به آن بزرگواران، شوق در فراق، سوز در مصائب آنان و همدردی با اهل بیت

۱. گریه برای حسین (علیه السلام) خلق شده و در انتظار او روزهای تاریخ را پشت سر گذاشته تا به کربلا رسیده است. اینک از چند نگاه به استقبال اشک حسینی می‌رویم:
گریه بر امام حسین (علیه السلام) اطاعت امر معصوم (علیه السلام) است چه این که ائمه گریه بر آن حضرت را بسیار دوست دارند و

خداوند متعال و رضایت اوست.
۳. گریه بر امام حسین (علیه السلام) صله به رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و خشنود شدن آن حضرت است. (۱۲)
۴. گریه بر امام حسین (علیه السلام) صله به امیرالمؤمنین و اسباب شادی قلب مبارک آن حضرت است.
۵. گریه بر امام حسین (علیه السلام) صله به فاطمه زهرا (علیها السلام) و کمک به آن مظلومه است. (۱۳)
۶. گریه بر امام حسین (علیه السلام) از مصادیق یارز کمک به مظلوم است که در

راز قطره‌ای به نام اشک

است.
امیرالمؤمنین (علیه السلام) در روایتی فرمودند: چشمی که گریان نباشد برکت ندارد. (۱)

باید دانست هر چشمی که خشک است حتماً از قساوت نیست، زیرا گاهی از زیاد گریه کردن و اشک ریختن چشم خشک می‌شود که علاج آن تقویت و خوردن مایعات مقوی است، کما اینکه بعضی از بانوان اهل بیت که بعد از اربعین در کربلا ماندند و اشکشان خشک شد، به سويق (۲) علاج کردند. (۳)

بهر حال باید به فکر بر طرف کردن خشکی چشم بود. از روایات بسیاری استفاده می‌شود که یکی از علائم قساوت قلب خشکی چشم است و ما باید در رفع قساوت قلب بکوشیم.

در دعا می‌خوانیم: خدایا پناه می‌برم به تو از چشمی که نمی‌گرید و اشک آن جاری نمی‌شود. (۴)

در روایات اهل بیت علل گوناگونی برای قساوت قلب ذکر شده که به عنوان نمونه به بعضی از آنها اشاره می‌شود:

۱. زیاد سخن گفتن در غیر ذکر خدا (۵)
۲. زیاد گناه کردن (۶)

جلا دادن قلب و رفع قساوت آن
برای جلائی قلب از قساوتی که عارض آن می‌شود راهیابی از طرف ائمه به ما رسیده است:

۱. به یاد مرگ بودن (۷)
۲. پند و اندرز (۸)
۳. تفکر در آیات الهی و قیامت و احوال خویش (۹)

از آیات تفرآن کریم و احادیث اهل بیت به روشنی پیداست که گریه و اشک از خوف خداوند و ترس جهنم و ترحم بر ضعفاء و آنچه انسان از بدی‌ها بر خود روا داشته، و بر حشر و حساب، ممدوح و پسندیده و از صفات نیکان و متقربه و متقین است.

بر سید الشهداء (علیه السلام) باید گریست!

شیعیان را ترغیب و تشویق بر آن نموده‌اند. امام رضا (علیه السلام) به پسر شبيب فرمودند: ای پسر شبيب، اگر خواستی بر چیزی گریه کنی بر حسین بن علی (علیه السلام) گریه کن. (۱۰)

همچنین سفارش حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) به دوستان و شیعیان خود است که از حلقوم بریده فرمود: اگر خبر غریب یا شهیدی را شنیدید بر من گریه کنید. (۱۱)

۲. گریه بر امام حسین (علیه السلام) موجب خشنودی

روایات ائمه هدی سفارش بسیاری به آن شده است: آن هم مظلومی چون سید کربلا اباعبدالله (علیه السلام) که بالاترین ظلمها به او شده است.

۷. گریه بر امام حسین (علیه السلام) از مصادیق حدیث شریف «یحزنون لحزننا» است که شیعیان ما در ناراحتی و اندوه ما اهل بیت ناراحت و اندوهناک می‌شوند. (۱۴)

۸. گریه بر امام حسین (علیه السلام) انجام یکی از وظایف زمان غیبت امام زمان (عج) است. (۱۵)

۹. اشک بر آن حضرت سبب روشنی دل است.
۱۰. اشک بر حسین بن علی (علیه السلام) عقده دل را می‌گشاید.

۱۱. اشک بر حضرتش بار غم را سبک می‌کند.

۱۲. اشک بر اباعبدالله (علیه السلام) انسان را به رحمت خداوند امیدوار می‌کند.

۱۳. اشک بر خامس آل عبا (علیه السلام) دل‌های مرده را زنده می‌نماید.

۱۴. اشک بر آن بزرگوار به انسان امید می‌دهد.

۱۵. اشک بر حسین بن علی (علیه السلام) یعنی اظهار محبت به خدا و پیامبر و ائمه هدی.

۱۶. با اشک ریختن در مجالس آن حضرت زمینه‌ای فراهم می‌آید که راه را از بیراهه می‌توان تشخیص داد.

۱۷. اشک بر آن حضرت زمینه ساز بازگشت به بندگی است.

۱۸. با اشک بر سیدالشهداء (علیه السلام) ظلمات و حجابهایی که بر اثر معاصی پیش آمده کنار می‌رود و چشم روشنی می‌گیرد و به حقیقت نزدیک می‌شود. آنگاه است که شخص به خود می‌آید و بیدار می‌شود.